

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

mange små grundkøbere i møde uden at gå spekulanternes ærinde, og det er jo altså også blevet påskønnet fra oppositionens side.

Det ærede medlem hr. Thestrup har til pressen udtalt — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Jeg skal ikke nægte, at en del af vore ønsker er blevet opfyldt. . . De væsentligste ting, vi har anket over, er der taget hensyn til.“

Og — ligeledes med den højtærede formands tilladelse —:

„ . . . jeg vil mene, at vi ikke længere kan rejse indvendinger ifølge grundlovens § 73 om ekspropriation“, altså vedrørende dette forslag.

Jeg stillede dette ændringsforslag og ventede så, at der skulle fremkomme et ændringsforslag fra oppositionens side, et modforslag eller et andet forslag. Det kom ikke. De foreløbige udkast, jeg har set, og som jeg ikke her er berettiget til at udtale mig om, vil, så vidt jeg kan se, uvægerligt slippe spekulanterne ind ad bagdøren. Kan man overhovedet formulere en erstatningsbestemmelse i henhold til § 22 uden at åbne dørene også for spekulanter? De ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Ib Thyregod må jo være opmærksom på, at det alternativ, de nu stiller frem for offentligheden, er en bevarelse af den hidtidige umulige § 22 med de urimelige spekulationserstatninger, den indeholder.

Den ærede opposition har ikke foreslået et alternativ til lovforslaget her, men falder simpelt hen tilbage på den hidtidige umulige lovgivning. Enhver påstand om, at der ikke er forhandlet, er altså ikke rigtig, er altså usandfærdig. Der er forhandlet, og jeg havde for mit vedkommende håbet på enighed, men de ændringsforslag, der skulle bane vej for en sådan enighed, fremkom ikke.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen omtalte, at dette lovforslag havde naturlige berøringspunkter med byplanlægningen m. m., og her må naturfredningskommissionen —

som også nævnt af det ærede medlem — tage hånd i hanke med tingenes gang; her er jo de kommunale organisationer repræsenteret. Naturfredningskommissionen vedtog også med de kommunale repræsentanters stemmer enstemmigt at henvise formuleringen af § 22 til det politiske udvalg; man var klar over, at her skulle der en politisk løsning til. Vi kan ikke komme videre i vort konstruktive og positive arbejde, før denne § 22-sag er ordnet. Vi kan ikke blive stående ved den hidtidige lovgivning, således som oppositionen nu ønsker det.

De kommunale organisationer er repræsenteret i fredningsplanudvalgene. Det har jeg omhyggeligt gjort rede for, og disse fredningsplanudvalg vil blive udvidet med repræsentanter for købstadkommunerne, således at der bliver tale om en virkelig bred kommunal repræsentation her såvel som i naturfredningskommissionen.

Ét spørgsmål har ikke været fremdraget, men det gør sig dog stærkere og stærkere gældende i drøftelserne kommunalbestyrelsesmedlemmer imellem; det er de kommunale udgifter, der fremtvinges af de planløse sommerhusbebyggelser, investeringsmæssige problemer i form af vandforsyning, kloakering, vej anlæg m. v. Adskillige steder går sommerhuse over til at blive helårsbeboelser, som atter fører til krav om skoler m. v. Der er, så vidt man kan skønne, allerede foruddisponeret over millionudgifter, mange millioners udgifter, til disse områder, udgifter, der vil stille kommunerne over for endogså meget besværlige opgaver, således at der uden hensyn til partitilhørsforhold er en voksende forståelse for, at man må have disse ting her ind under planordningen, såfremt man ikke skal komme ud i uforudsete og overordentlig store investeringer.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod talte om industriens stilling over for opgavefeltet her. Vi vil naturligvis vise hensyn over for industrielle ønsker, tilstræbe en rimelig placering, og når en sådan er fundet, vil sådanne industrielle områder praktisk